

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3Csp/170/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717204866
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jarmila Bíliková
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2021:2717204866.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou Mgr. Jarmilou Bílikovou v právnej veci žalobcu: R. D., V.. XX.XX.XXXX, P. T. XXXX/X, XXX XX X., zastúpený JUDr. Petrom Vachanom, advokátom so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, o určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o určení neprijateľných podmienok, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že bezúčelový úver a revolvingový úver poskytnutý žalobcovi na základe zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere č. 4405054136 zo dňa 15.05.2014 uzavretej medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného je bezúročný a bez poplatkov.

II. Súd u r č u j e , že bezúčelový úver a revolvingový úver poskytnutý žalobcovi na základe úverovej zmluvy č. 4207131823 zo dňa 31.07.2012 uzavretej medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného je bezúročný a bez poplatkov.

III. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o hotovostnom úvere a úvere o revolvingu č. 4405054136 zo dňa 15.05.2014 uzavretej medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného v znení: "Podpismi na tejto zmluve zároveň uzatvárame: b) dohodu o zrážkach zo mzdy, prípadný nesúhlas označte krížikom: a c) dohodu o zmluvnej pokute podľa hlavy 18 ÚP; to všetko v rozsahu v uvedenom pred textom úverových podmienok a v úverových podmienkach. Vyznačením krížiku nás žiadate, aby vzájomné spory zo zmluvy o platobných službách boli rozhodované v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom v súlade so zákonom o platobných službách. Žiadosť vyznačte krížikom.", je neprijateľná zmluvná podmienka.

IV. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v úverovej zmluve č. 4207131823 zo dňa 31.07.2012, uzavretej medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného v znení: "Spoločnosť a klient podpismi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú a) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, na základe ktorej je klient oprávnený čerpať úver prostredníctvom platobnej karty, c) dohodu o zrážkach zo mzdy, to všetko v rozsahu uvedenom pred textom úverových podmienok a v ÚP.", je neprijateľná zmluvná podmienka.

V. Súd p r i z n á v a žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 19.09.2017 sa žalobca domáhal, aby súd určil, že bezúčelový úver a revolvingový úver poskytnutý žalobcovi na základe zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom č. 4405054136 zo dňa 15.05.2014 uzavretej medzi žalobcom a právnym predchodcom

žalovaného, je bezúročný a bez poplatkov, bezúčelový úver a revolvingový úver poskytnutý žalobcovi na základe úverovej zmluvy č. 4207131823 zo dňa 31.07.2012 uzavretej medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného, je bezúročný a bez poplatkov, zmluvná podmienka uvedená v zmluve o hotovostnom úvere a zmluve o revolvingovom č. 4405054136 zo dňa 15.05.2014 uzavretej medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného v znení: „Podpismi na tejto zmluve zároveň uzatvárame: b) dohodli o zrážkach zo mzdy, prípadný nesúhlas označte krížikom: // a c) dohodli o zmluvnej pokute podľa Hlavy 18 ÚP; to všetko v rozsahu uvedenom pred textom úverových podmienok a v úverových podmienkach. Vyznačením krížiku nás žiadate, aby vzájomné spory zo zmluvy o platobných službách boli rozhodované v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom v súlade so zákonom o platobných službách. Žiadosť vyznačte krížikom.“, je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná a zmluvná podmienka uvedená v úverovej zmluve č. 4207131823 zo dňa 31.07.2012, uzavretej medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného v znení: „Spoločnosť a klient podpismi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú a) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, na základe ktorej je klient oprávnený čerpať úver prostredníctvom platobnej karty, c) dohodu o zrážkach zo mzdy, to všetko v rozsahu uvedenom pred textom úverových podmienok a v ÚP.“, je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.06.2017 sa žalovaný stal vlastníkom pohľadávky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, Teplická 7434/147, Piešťany 921 22, ktorá vznikla voči žalobcovi na základe úverovej zmluvy č. 4207131823, uzavretej dňa 31.07.2012, a na základe zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom č. 4405054136 uzavretej dňa 15.05.2014. Medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného došlo dňa 15.05.2014 k uzavretiu zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom č. 4405054136, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý bezúčelový úver vo 1 600 eur, ktorý mal byť splatený v 60 mesačných splátkach po 64,85 eur, celková čiastka splatná spotrebiteľom mala byť v sume 3 438 eur. Zároveň bol žalobcovi poskytnutý revolvingový úver vo výške 500 eur. Podpisom tejto zmluvy zároveň podľa zmluvných dojednaní došlo k uzatvoreniu dohody o zrážkach zo mzdy a dohody o zmluvnej pokute. Medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného došlo dňa 31.07.2012 k uzavretiu úverovej zmluvy č. 4207131823, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý účelový úver v sume 2 600 eur, ktorý mal byť splatený v 84 mesačných splátkach po 72,87 eur, celková čiastka splatná spotrebiteľom mala byť v sume 6 121,08 eur. Podpisom tejto zmluvy zároveň podľa zmluvných dojednaní došlo k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere a dohody o zrážkach zo mzdy. V danom prípade ide o spotrebiteľský právny vzťah. Zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere č. 4405054136 zo dňa 15.05.2014 podľa žalobcu neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to najmä: adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, ďalej výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v zmluve nie je uvedený údaj o výške a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ďalej zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Ďalej žalovaný uviedol, že ročná úroková sadzba vo výške 35,09 % je v rozpore s dobrými mravmi a zmluva obsahuje nesprávny údaj o priemernej RPMN, ktorá mala byť uvedená v zmluve vo výške 20,54% a nie 18,87%. Podľa žalobcu ani Úverová zmluva č. 4207131823 zo dňa 31.07.2012 neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to najmä adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Podľa žalobcu úroková sadzba vo výške 27,32 % je v rozpore s dobrými mravmi. Podľa priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) pre spotrebiteľské a ostatné úvery zo splatnosťou od 5 do 10 rokov v mesiaci 7/2012 bola priemerná úroková miera vo výške 13,53 %. K tretiemu výroku petitu ohľadom určenia neprijateľných zmluvných podmienok žalobca uviedol, že tieto spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Nič nebráni judikovať dohodu ako neplatnú (§ 53 ods.5 OZ), hoci má základ v znení zákona. Žalobca tiež z opatrnosti uviedol, že v danom prípade sa jedná o štandardnú spotrebiteľskú zmluvu, ktorá musí obsahovať zákonné obligatórne náležitosti v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z., pričom je nesporné, že žalovaný takýmto spôsobom obchádza zákon a z tohto dôvodu je táto zmluva neplatná na základe § 39 Občianskeho zákonníka a keďže je neplatný základný právny vzťah, teda úverová zmluva, nemôže byť platný ani zabezpečovací inštitút, teda dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, ktorá má akcesorický charakter k základnej (úverovej) zmluve. Naliehavý právny záujem na žalobe oprel žalobca o zákonné právo na ochranu pred

neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vyplývajúce z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. Poukázal pritom na rozsudok Krajského súdu Trenčín z 24.1.2017 sp. zn. 6Co/107/2016.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a poukázal na nedostatok naliehavého právneho záujmu na žalobcom požadovanom určení. Uviedol, že v súdenom prípade totiž neexistuje ohrozenie práva či právneho vzťahu, resp. stav neistoty právneho postavenia žalobcu, ktorý nemožno odstrániť inak, len určovacím výrokom. Žalobcom vymedzený petit žaloby nevytvorí pevný základ pre právne vzťahy strán sporu a ani nepredídze žalobe na plnenie (keďže žalovaný aj v prípade právoplatného požadovaného určenia môže podať voči žalobcovi žalobu na plnenie, domáhať sa svojho nároku vyplývajúceho zo zmluvy a vo veci konajúci súd v takomto „novom“ konaní bude povinný ex offio posúdiť zmluvu). Na podporu svojich tvrdení žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 Cdo 31/2011 zo dňa 06.12.2012. Žalovaný pre úplnosť uviedol, že predmetné zmluvné ustanovenia, ktorých neplatnosť žalobca žiada určovacím výrokom vysloviť, nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko sa jedná o zabezpečovacie ustanovenia, ktoré upravujú oprávnenia veriteľa, ktoré môže veriteľ využiť v prípade, ak dlžník poruší svoju povinnosť splácať pohľadávku riadne a včas. Ustanovenia zmluvy podľa názoru žalovaného nespôsobujú hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán a preto takéto ustanovenia nemôžu byť považované za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

4. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 3Csp/170/2017-37 zo dňa 8.4.2019 tak že žalobu z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave, ako odvolací súd uznesením č. k. 11Co/206/2019-71 zo dňa 9.6.2020 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na deň 30.03.2021. Na nariadené pojednávanie sa strany konania nedostavili, svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili, aby súd vec prejednal bez ich prítomnosti. Súd postupom podľa § 180 CSP prejednal vec v neprítomnosti strán sporu.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to oznámením o postúpení pohľadávky, úverovou zmluvou zo dňa 15.5.2014, úverovou zmluvou zo dňa 31.7.2012 a zistil tento skutkový stav veci:

7. Predchodca žalovaného spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 ako veriteľ uzatvoril so žalobcom ako klientom dňa 15.5.2014 zmluvu o hotovostnom úvere a zmluvu o revolvingovom č. 4405054136 (ďalej len ako „zmluva č. 1“), predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 1600,- eur, pri ročnej úrokovej sadzbe 35,09 %, výške mesačnej splátky 64,85 eur, počtom splátok 60, konečnou splatnosťou, RPMN 42%, priemernou RPMN 18,87 %, celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom 3438 eur, lehotou splatnosti 60. mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Prvá splátka bola splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy do 15. dňa v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Podľa bodu 51 zmluvy, klient podpisom súhlasí s tým, aby bol poisťníkom poistený pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti, straty pravidelného zdroja príjmu a ďalej pre prípad invalidity alebo smrti následkom úrazu. Úhrada za poistenie PREMIUM: 4,57 eur mesačne (7,58% z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia). V bode 52. zmluvy bola dohodnutá služba zmena výšky a počtu splátok za poplatok 1,49 eur (zahrnutý v splátke) a v bode 54 zmluvy bola dohodnutá služba odložené splátky za poplatok 1,49 eur (zahrnutý v splátke). V spodnej časti tejto zmluvy menším písmom bolo uvedené vyhlásenie klienta, že podpismi na tejto zmluve klient uzatvára aj dohodu o zrážkach zo mzdy, prípadný nesúhlas označte krížikom a dohodu o zmluvnej pokute podľa hlavy 18 úverových podmienok. V ďalšom odseku bolo uvedené, že „vyznačením krížiku nás žiadate, aby vzájomné spory zo zmluvy o platobných službách boli rozhodované v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom v súlade so zákonom o platobných službách. Žiadosť vyznačte krížikom“.

8. Predchodca žalovaného spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 ako veriteľ uzatvoril so žalobcom ako klientom dňa 31.7.2012 úverovú zmluvu č. 4207131823 (ďalej len ako „zmluva č. 2“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 2.600,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach po 72,78 eur v počte splátok 84. Úverová zmluva obsahovala údaj RPMN od 32,8 % do 34,1%, ročnú úrokovú sadzbu vo výške 27,32 % a priemernú hodnotu RPMN 19,59 %. Lehota splatnosti bola uvedená 60 mesiacov po

poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Celková čiastka splatná spotrebiteľom uvedená v zmluve bola 6121,08 eur a poplatok za vedenie účtu (zahrnutý v splátke) bol vo výške 1,99 eur. V spodnej časti tejto zmluvy menším písmom bolo uvedené že spoločnosť a klient podpismi na tejto zmluve uzatvárajú (okrem iného) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru na základe ktorej je klient oprávnený čerpať úver prostredníctvom platobnej karty a dohodu o zrážkach zo mzdy, to všetko v rozsahu uvedenom pred textom úverových podmienok a v ÚP.

9. Listami zo dňa 21.6.2017 pôvodný veriteľ spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. oznámila žalobcovi, že pohľadávka, ktorá vznikla z úverovej zmluvy č. 4405054136 uzatvorenej dňa 15.5.2014 a z úverovej zmluvy č. 4207131823 bola postúpená na obchodnú spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803.

10. Súd posúdil nárok žalobcu uplatnený v žalobe s použitím ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“), Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 9 ods. 1 veta prvá zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

14. Podľa § 9 ods. 2 písm. c), f), g), i), j) zákona č. 129/2010 Z.z. - o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách,

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

15. Podľa § 11 ods. 1, zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

16. Podľa § 11 ods. 1, zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

17. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

19. Podľa § 52 ods. 3, 4 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Podľa § 54 ods. 1,2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

23. Zhodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnomu záveru, že podaná žaloba je dôvodná v celom rozsahu. Na základe skutkových tvrdení účastníkov nie je sporné, že medzi žalobcom a spoločnosťou Home credit Slovakia s.r.o. bola dňa 15.5.2014 uzatvorená Zmluva č. 1, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1600 eur a dňa 31.7.2012 zmluva č. 2, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 2.600,- eur s dohodnutými podmienkami splácania. I keď sporné zmluvy o úvere predstavujú tzv. absolútne obchodné záväzkové vzťahy (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), je zrejmé, že predmetné zmluvy sú súčasne spotrebiteľskými zmluvami a na žalobcu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri uzavieraní zmlúv nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, teda na právne vzťahy založené zmluvami je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Zároveň sa jedná o zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keďže žalobca má s poukazom na § 2 písm. a) citovaného zákona postavenie spotrebiteľa a predchodca žalovaného má s poukazom na § 2 písm. b) citovaného zákona postavenie veriteľa, keďže do právneho vzťahu so žalobcom vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľským úverom je každé dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy spotrebiteľovi, a to za odplatu veriteľom bez ohľadu na právnu formu, s výnimkou zmlúv vymedzených v § 1 ods. 3, cit. zákona. Musí ísť o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov, ktoré musí spotrebiteľ po uplynutí dohodnutej doby vrátiť. Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 9 ods. 2 ustanovuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom neuvedenie vybraných z nich (tých, ktoré treba považovať za najpodstatnejšie a neopomenuteľné) ustanovenie § 11 ods. 1 sankcionuje tým, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

24. Predmetom sporu je či predmetné zmluvy obsahujú všetky obligatórne náležitosti, ktoré vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch a v nadväznosti na to určenie či úvery poskytnuté žalobcovi sú bez úroku a bez poplatkov a tiež to, či zmluvné podmienky obsiahnuté zmluve sú neprijateľnými

podmienkami. Dôvody, ktoré uviedol žalobca, že spôsobujú, že úver je bezúročný a bez poplatkov boli, že zmluva neobsahuje: adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, dobu trvania zmluvy o úvere, ďalej že zmluva obsahuje nesprávne uvedenú celkovú čiastku spojenú so zaplatením úveru, nesprávny údaj RPMN a tiež že výška úrokovej sadzby je v rozpore s dobrými mravmi.

25. V súvislosti s argumentáciou žalovaného spočívajúcou v absencii naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení súd najskôr riešil otázku prípustnosti žaloby, keďže sa jedná o určovaciu žalobu podľa § 137 písm. c) CSP, kde je potrebné skúmať aj naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Žalobca sa domáha jedného určenia, že úvery sú bezúročné a bez poplatkov a tiež určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok. S účinnosťou od 01.01.2018 sa spotrebiteľia môžu podľa § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch domáhať žalobou určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti. V zmysle podzákonného odkazu k uvedenému ustanoveniu zákonodarca za takú žalobu považuje žalobu podľa § 137 písm. c), d) C.s.p. V prípade určovacej žaloby podľa § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch existenciu naliehavého právneho záujmu zákon predpokladá, a preto ho súdu netreba osobitne preukazovať. Ustanovenie §11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch nadobudlo účinnosť dňa 1.1.2018, pričom ide o procesnoprávnu normu bez prechodných ustanovení, preto je táto právna norma aplikovateľná dňom účinnosti. Čo sa týka určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách tu takisto nie je potrebné preukazovať naliehavý právny záujem vzhľadom na špecifický charakter tejto žaloby, pričom súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2019, sp. zn. 6 Cdo 27/2018, podľa ktorého žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) C. s. p. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Súd má zároveň za to, že požadované určenie je spôsobilé odstrániť stav právnej neistoty, v ktorej sa žalobca nachádza, pretože výška dlhu žalobcu je neistá, keď nie je zrejmé či okrem poskytnutých finančných prostriedkov je žalobca povinný vrátiť aj úrok prípadne poplatky.

26. Keďže má súd za to, že boli splnené predpoklady vyžadované procesnoprávnou úpravou na konanie o určenie, že úver z úverovej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov súd najskôr preskúmal úverové zmluvy z hľadiska podmienok, ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere musí spĺňať podľa z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a či existuje dôvod pre ktorý sa podľa § 11 ods. 1 cit. zákona považuje úver za bezúročný a bez poplatkov.

27. Pri preskúmaní obligatórnych náležitostí zmluvy č. 1 súd zistil, že v zmluve nebola správne uvedená náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ citovaného zákona teda RPMN. Údaj o RPMN je jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti, či nevýhodnosti úveru. Ročná percentuálna miera nákladov určuje percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za obdobie jedného roka v súvislosti s úverom, či pôžičkou, ich správou a ďalšími výdavkami spojenými s ich čerpaním, teda všetky náklady, ktoré sú s tou ktorou pôžičkou spojené. RPMN teda v sebe zahŕňa všetky náklady s pôžičkou, či úverom spojené - napr. poplatky za uzatvorenie zmluvy, za správu úveru, za prevody peňažných prostriedkov, za poistenie schopnosti splácať a pod. Po dosadení údajov v zmluve t.j. výška úveru 1600 eur, počet splátok 60 a výška splátky 64,85 eur do vzorca pre výpočet RPMN je RPMN vo výške 51,94 %. Z uvedeného vyplýva, že RPMN nebola vypočítaná správne a to v neprospech spotrebiteľa, kedy bola uvedená v podstatne nižšej výške (42%), čo mohlo ovplyvniť správanie spotrebiteľa v rozhodovaní či zmluvu za týchto podmienok podpíše. Vychádzajúc z uvedeného treba jednoznačne prijať taký právny záver, že úverová zmluva obsahuje nesprávne uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa, a tak neobsahuje správny údaj o zákonnej náležitosti zmluvy predpokladanej ustanovením § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

28. V zmluve č. 1 bol ďalej uvedený aj nesprávny údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru ako náležitosť podľa § 2 písm. g/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z úverovej zmluvy je

nepochybné, že úver bol poskytnutý vo výške 1600,- eur, ktorý sa žalobca zaviazal splatiť v 60-tich splátkach po 64,85 eur čo predstavuje celkovú sumu 3891 eur. Táto suma však nekorešponduje so sumou predstavujúcou celkovú čiastku, ktorú musí dlžník zaplatiť v zmysle bodu 43 zmluvy uvedenej v sume 3438 eura. Ide o nesprávne stanovenie celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom a tým aj nesprávne určenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Potom treba uzavrieť, že pri takýchto zmätočných údajoch spotrebiteľ nedostal správnu informáciu o tom, aká bude skutočná suma, ktorú má veriteľovi zaplatiť.

29. Okrem toho súd poukazuje na to, že v zmluve č. 1 nie je presne špecifikovaný ani termín konečnej splatnosti úveru. Podľa zmluvy č. 1 je lehota splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru. Takto určená konečná splatnosť úveru, je podľa názoru súdu nedostatočná, nakoľko konečná splatnosť musí byť presne datovaná, uvedená presným konkrétnym dátumom, aby dodávateľ poskytol spotrebiteľovi jasný a určitý termín konečnej splatnosti a nie aby si spotrebiteľ musel sám matematickými operáciami odvodiť dátum konečnej splatnosti z údajov uvedených v Zmluve o úvere, resp. vo Všeobecných obchodných podmienkach. Uviesť konkrétny dátum konečnej splatnosti úveru je povinnosťou dodávateľa a nemá byť dodatočnou dobrovoľnou úlohou spotrebiteľa, ktorému je spotrebiteľský úver poskytnutý. Konečná splatnosť úveru nemôže byť vyjadrená len počtom mesačných splátok.

30. Pri skúmaní ďalších náležitostí zmluvy č. 1, súd súčasne poukazuje na uvedenú výšku úrokovej sadzby pri poskytnutom úvere a to vo výške 35,09 % p.a., ktorá mala byť stranami sporu dohodnutá v zmluve. Úroková sadzba pri poskytovaných úveroch by sa nemala výrazne odkláňať od priemeru úrokových sadzieb uplatňovaných bankami pri poskytovaní obdobných úverov. Podľa zverejnených štatistických údajov NBS priemerné úrokové miery zo spotrebiteľských úverov v období V/2014 predstavovali výšku 13,58% ročne. Dohodnutá úroková sadzba 35,09% p.a. oproti priemernej úrokovej sadzbe vo výške 13,58% p.a. prevyšuje o viac ako 200% tento priemer, čo rozhodne nemožno považovať za primerané, a tým aj zodpovedajúce dobrým mravom. Ani pri nebankových subjektoch možno vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100%. Súd má za to, že dohodnutá výška úrokovej sadzby je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 OZ a tým aj neplatným dojednaním s použitím § 39 OZ. Z daného dôvodu v zmluve č. 1 podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch absentuje podstatná zložka a t.j. úroková sadzba.

31. Obdobne súd preskúmal aj zmluvu č. 2 zo dňa 31.7.2012 a dospel k rovnakým záverom ako pri zmluve č. 1. Pri preskúmaní obligatórnych náležitostí zmluvy č. 2 súd zistil, že v zmluve nebola správne uvedená náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona teda RPMN. V zmluve uvedená RPMN bola uvedená vo forme rozmedzia od 32,8% do 34,01%. RPMN musí byť v zmluve o spotrebiteľskom úvere za každých okolností vyjadrená jediným údajom (hodnotou). Použitie rozpätia RPMN môže spotrebiteľovi nie len sťažiť posúdenie celkových nákladov úveru, ale tiež môže viesť spotrebiteľa do omylu, pokiaľ ide o skutočný rozsah jeho záväzku. Takto vyjadrená RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, t.j. uvedená vo forme rozpätia dvoch údajov, je teda nezrozumiteľná a neurčitá. Z hodnoty RPMN uvedenej vo forme rozpätia percent jednoducho nie je možné určiť hodnotu RPMN, ktorá sa uplatňuje na konkrétnu zmluvu (a úver z nej vyplývajúci) a v uvedenej časti je teda zmluva neplatným právnym úkonom. V dôsledku uvedenej vady RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje a v zmysle ustanovenia 9 ods. 2 písm. j) v spojení s ustanovením § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je úver z nej vyplývajúci potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

32. V zmluve č. 2 bol ďalej uvedený aj nesprávny údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru ako náležitosť podľa § 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z úverovej zmluvy je nepochybné, že úver bol poskytnutý vo výške 2600,- eur, ktorý sa žalobca zaviazal splatiť v 84-tich splátkach po 72,87 eur čo predstavuje celkovú sumu 6113,52 eur. Táto suma však nekorešponduje so sumou predstavujúcou celkovú čiastku, ktorú musí dlžník zaplatiť v zmysle bodu 43 zmluvy uvedenej v sume 6121,08 eura. Ide o nesprávne stanovenie celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom a tým aj nesprávne určenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Potom treba uzavrieť, že pri takýchto zmätočných údajoch spotrebiteľ nedostal správnu informáciu o tom, aká bude skutočná suma, ktorú má veriteľovi zaplatiť.

33. Okrem toho súd poukazuje na to, že v zmluve č. 2 rovnako nie je presne špecifikovaný ani termín konečnej splatnosti úveru. Podľa zmluvy je lehota splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí

úveru. Takto určená konečná splatnosť úveru, že podľa názoru súdu nedostatočná, nakoľko končená splatnosť musí byť presne datovaná, uvedená presným konkrétnym dátumom, aby dodávateľ poskytol spotrebiteľovi jasný a určitý termín konečnej splatnosti a nie aby si spotrebiteľ musel sám matematickými operáciami odvodiť dátum konečnej splatnosti z údajov uvedených v Zmluve o úvere, resp. vo Všeobecných obchodných podmienkach. Uviesť konkrétny dátum konečnej splatnosti úveru je povinnosťou dodávateľa a nemá byť dodatočnou dobrovoľnou úlohou spotrebiteľa, ktorému je spotrebiteľský úver poskytnutý. Konečná splatnosť úveru nemôže byť vyjadrená len počtom mesačných splátok.

34. Pri skúmaní ďalších náležitostí zmluvy č. 2 súd súčasne poukazuje na uvedenú výšku úrokovej sadzby pri poskytnutom úvere a to vo výške 27,32 % p.a., ktorá mala byť stranami sporu dohodnutá v zmluve. Úroková sadzba pri poskytovaných úveroch by sa nemala výrazne odkláňať od priemeru úrokových sadzieb uplatňovaných bankami pri poskytovaní obdobných úverov. Podľa zverejnených štatistických údajov NBS priemerné úrokové miery zo spotrebiteľských úverov za VI/2012 predstavovali výšku 13,55% ročne pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných na obdobie do päť rokov. Dohodnutá úroková sadzba 27,32% p.a. oproti priemernej úrokovej sadzbe vo výške 13,55% p.a. prevyšuje o viac ako 100% tento priemer, čo rozhodne nemožno považovať za primerané, a tým aj zodpovedajúce dobrým mravom. Ani pri nebankových subjektoch možno vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100%. Súd má za to, že dohodnutá výška úrokovej sadzby je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 OZ a tým aj neplatným dojednaním s použitím § 39 OZ.

35. Neplatné dojednanie o úroku, uvedenie nesprávnej výšky RPMN, nesprávnej výšky celkovej čiastky úveru ako aj nejednoznačný údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má potom za následok, že v zmluve č. 1 a zmluve č. 2 chýbajú obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f), g), i), j), zák. č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmlúv a úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, že žalobe žalobcu je v rozsahu ním uplatneného nároku na určenie, že zmluva č. 1 a zmluva č. 2 je bezúročná a bez poplatkov, potrebné vyhovieť, keď mal za to, že predmetné úvery sú považované podľa § 11 ods. 1 zák. písm. b/ č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročné a bez poplatkov, a to z dôvodu absencie náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. Vzhľadom na to, že vyššie spomínané absentujúce náležitosti sú dostatočným dôvodom, na to aby súd vyslovil, že úver je bezúročný a bez poplatkov súd sa už potom osobitne nezaoberal ďalšími dôvodmi uvedenými v žalobe, ktoré podľa žalobcu mali takisto spôsobovať ten istý následok (adresa predávajúceho, výška, počet, termíny splátok istiny, úroku a poplatkov).

36. Žalobca sa ďalej domáhal aj vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmluve č. 1 (dohody o zrážkach zo mzdy, dohody o zmluvnej pokute, rozhodcovskej dohode) a v zmluve č. 2 (dohody o poskytnutí revolvingového úveru a dohody o zrážkach zo mzdy). Pri posudzovaní neprijateľných podmienok súd poukazuje na to, že sa jedná o formulárové zmluvy, ktoré svojim rozsahom, štruktúrou, ako i voľbou písma sú štandardnou adhéznu zmluvou, pre ktoré je typický dlhý neprehľadný text napísaný miniatúrnym, ťažko čitateľným písmom, s odkazom na úverové zmluvné podmienky, tvoriace jej neoddeliteľnú súčasť. Aj vzhľadom na uvedené je dôvodný záver, že žalobca v postavení priemerného spotrebiteľa ani nemohol vedieť, že spolu s úverovou zmluvou uzatvára i iné právne úkony. Napádané neprijateľné podmienky súd nepovažuje za individuálne dojednané s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka nakoľko spotrebiteľ nemohol ovplyvniť ich obsah. V konaní žalobca nepreukázal ba ani netvrdil, že by išlo o individuálne dohodnuté podmienky a v prípade nepreukázania opaku sa zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

K dohode o zrážkach zo mzdy:

37. V obidvoch zmluvách bola Dohoda o zrážkach zo mzdy formulovaná rovnako a to ako súčasť zmlúv o úvere, písaná menším písmom medzi poslednými ustanoveniami zmlúv. Ako už bolo vyššie uvedené, dohoda o zrážkach zo mzdy bola v prípade posudzovaných zmlúv uzatvorená v rámci formulára a žalovaný ničím nepreukázal individuálny charakter tohto dojednania. Po zhodnotení Dohody o zrážkach zo mzdy v obidvoch zmluvách súd dospel k záveru, že tieto dohody sú zmluvnou podmienkou spôsobujúcu hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, pretože spotrebiteľ je nútený kedykoľvek v čase platnosti dohôd strpieť vykonávanie zrážok zo mzdy

na úhradu pohľadávky veriteľa vyčíslenej zamestnávateľovi bez súdnej kontroly a teda ide o tzv. mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka. Dlžník preto, tieto zrážky nedokáže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť, a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Súd je toho názoru, že z tohto dôvodu moc nad majetkom je koncentrovaná v rukách veriteľa, ktorý na stanovení výšky pohľadávky a jej príslušenstva na účely mimosúdneho postihnutia jeho majetku nepotrebuje súdne rozhodnutie. Uzavreté dohody tak poskytujú žalovanému ako veriteľovi priamo priestor na postihnutie majetku žalobcu, a to vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, prípadne plnenie v rozpore s ustanoveniami zákona. Dohody o zrážkach zo mzdy teda spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalobcu a sú v rozpore s ustanovením § 53 Občianskeho zákonníka. Je potrebné prihliadnuť aj na to, že inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované trvajúcou existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky v právnom vzťahu k dodávateľovi, bez ohľadu na to, či došlo k použitiu tejto zmluvnej podmienky, aby spotrebiteľ nebol obťažovaný hrozbou aplikácie takejto dohody o zrážkach zo mzdy, ktorej neplatnosť nikto neurčí (KS Žilina, rozsudok z 30. 01. 2018, sp. zn. 11Co/9/2018). Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offa súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly a na túto skutočnosť musí súd brať zreteľ. Vychádzajúc z uvedeného je súd toho názoru, že predmetné Dohody o zrážkach zo mzdy v zmluve č. 1 a zmluve č. 2 sú neprijateľné a preto žalobe v tejto časti vyhovel.

K dohode o zmluvnej pokute:

38. Dohodu o zmluvnej pokute v zmluve č. 1 súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku, a to z dôvodu, že nebola splnená podmienka jej individuálneho dojednania a tiež z dôvodu neurčitosti tejto podmienky. Žalobca v konaní individuálne dojednanie o zmluvnej pokute nepreukázal. Podľa zákonných ustanovení § 544 Občianskeho zákonníka zmluvná pokuta musí mať pre svoju platnosť písomnú formu. Už len z toho vyplýva, že zákonodarca zmluvnú pokutu považuje za sankciu, ktorá má byť osobitne dojednaná v zákonom predpísanej písomnej forme. V uvedenej dohode o zmluvnej pokute chýbajú všetky podstatné náležitosti a to predovšetkým výška zmluvnej pokuty a tiež jednoznačné určenie, pri akom porušení zmluvy sa zmluvná pokuta uplatňuje. Dodávateľ v tomto smere odkazuje na hlavu 18 ÚP, čo však nemožno akceptovať, nakoľko úverové podmienky majú obsahovať len doplňujúce a spresňujúce informácie k úverovej zmluve a nie tak dôležitý údaj ako je výška zmluvnej pokuty. V tomto prípade dodávateľ môže v úverových podmienkach stanoviť akúkoľvek výšku zmluvnú pokutu bez toho, aby spotrebiteľ pri podpise tejto zmluvnej podmienky poznal jej výšku. Uvedený postup pri uzatváraní dohody o zmluvnej pokute je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, ktorý pri podpise dohody o zmluvnej pokute ani nemá vedomosť o výške zmluvnej pokuty a preto súd túto podmienku určil za neprijateľnú.

K dohode o revolvingovom úvere:

39. Súd ďalej podrobil súdnej kontrole aj podmienku v zmluve č. 2 v znení: "Spoločnosť a klient podpísmi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú a) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, na základe ktorej je klient oprávnený čerpať úver prostredníctvom platobnej karty" a určil aj túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú. Podpisom úverovej zmluvy sa žalobca súčasne podpísal aj pod tú časť textu zmluvy, ktorá sa týka iného právneho vzťahu, ktorý mal vzniknúť až v budúcnosti. Z uvedeného postupu predchodcu žalovaného potom vyplýva, že predchodca žalovaného zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru vopred vnútil žalobcovi aj iný úkon, než iba ten, o ktorý mal záujem. Z toho dôvodu zmluvu o revolvingovom úvere nemožno považovať ako individuálne dojednanú, keď jej text je písaný malým písmom (oproti zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedenej v hornej časti zmluvy) a nachádza sa v spodnej časti zmluvy za inými všeobecnými časťami zmluvy, ktoré sa zdajú byť len nepodstatnými časťami zmluvy. V tejto časti zmluvy sa len konštatuje, že účastníci uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere. Ak žalobca chcel získať úver, čo bolo primárne jeho pohnútkou vstupu do právneho vzťahu so žalovaným, nemal na výber a musel podpísať predloženú predtlač úverovej zmluvy, ktorá v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu. Žalobca teda nemal inú možnosť, ako prijať zmluvu

o poskytnutí spotrebiteľského úveru aj so zmluvou o revolvingovom úvere, ktorú ani nechcel uzavrieť. Dohoda o poskytnutí revolvingového úveru ani nemá náležitosti riadnej zmluvy o úvere, pretože neobsahuje dohodu strán o výške úveru, úroku z úveru a iných podmienkach jeho poskytnutia a splácania. Postup predchodcu žalovaného, ktorý umiestnil uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere do vopred predpísaného textu úverovej zmluvy, ktorú žalobca nemohol ovplyvniť, resp. odmietnuť, kvalifikoval súd ako nekalú praktiku, ktorá nemôže požívať právnu ochranu. Súd poukazuje na to, že v prípade, ak žalovaný mienil so žalobcom uzavrieť nový záväzkový vzťah (zmluvu o revolvingovom úvere), bolo potrebné to uskutočniť zákonným spôsobom, v zmysle príslušných ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka, pri dodržaní predpísanej písomnej formy, presnej špecifikácie práv a povinností účastníkov ako aj ostatných zákonných náležitostí.

K rozhodcovskej dohode:

40. V zmluve č. 1 mal žalobca krížikom vyznačiť, aby vzájomné spory zo zmluvy o platobných službách boli rozhodované v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom v súlade so zákonom o platobných službách. Svojím obsahom je toto dojednanie rozhodcovskou doložkou, podľa ktorej sa majú spory medzi účastníkmi riešiť výlučne v rozhodcovskom konaní. Táto zmluvná podmienka potom bráni prejednávaniu a rozhodnutiu veci všeobecným súdom. Ide o neprijateľnú podmienku z dôvodu, že spotrebiteľ nemá možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a všeobecným súdom a to ešte pred vznikom samotného sporu. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že žalobca nebol predchodcom žalovaného poučený o dôsledkoch podpísania rozhodcovskej zmluvy a ani o následkoch z nej vyplývajúcich. Občiansky zákonník účinný od 01.01.2008 v ust. § 53 ods. 4 písm. r) takúto podmienku považuje za neprijateľnú. Predmetná rozhodcovská zmluva podľa názoru súdu spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to tým, že núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred rozhodcovským súdom, ktorý vopred vybral dodávateľ a zbavuje ho možnosti riešiť spor pred štátnym súdom.

41. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 1 C.s.p., keď žalobca mal plný úspech vo veci.

44. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).